

06.10.2016р. №143/02

Міністру енергетики
і вугільної промисловості України
НАСАЛИКУ І.С.

Шановний Ігорю Степановичу!

На нараді в Міненерговугілля 16 червня 2016 року під Вашим головуванням було порушено питання підготовки проекту Енергетичної стратегії України на період до 2035 року.

Представниками всеукраїнських профспілок наголошувалось на необхідності врахування у стратегії складових стосовно забезпечення підприємств галузі високопрофесійними та конкурентними трудовими ресурсами, стимулювання високопродуктивної праці, вирішення питань соціального розвитку трудових колективів, проведення соціального діалогу під час його розроблення.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 03.11.2010р. №996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» надсилаємо консолідовані пропозиції всеукраїнських профспілок в галузі енергетики до проекту Енергетичної стратегії (додаються).

Просимо дати відповідні доручення щодо взяття пропозицій до розгляду та врахування Експертною радою з питань підготовки проекту оновленої Енергетичної стратегії та Управляючим комітетом з питань координації роботи з підготовки проекту оновленої Енергетичної стратегії.

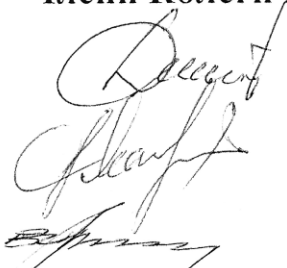
У разі необхідності висловлюємо готовність делегувати до участі в роботі відповідних фахівців.

Про прийняте рішення просимо повідомити.

6 жовтня 2016р.

З повагою

Члени Колегії Міністерства:

Дмитришин В.І. – голова Профспілки працівників нафтової і газової промисловості України;

Матов В.О. – голова Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України;

Мойсюк В.С. – голова Профспілки працівників хімічних та нафтохімічних галузей промисловості України;

Турманов В.І. – голова Профспілки працівників вугільної промисловості України;

Шишов С.С. – голова Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України

ПРОПОЗИЦІЇ
всеукраїнських професійних спілок галузей енергетики України
до проекту Енергетичної стратегії України
на період до 2035 року

Пропонується виділити окремий розділ *«Забезпечення Енергетичної стратегії високопрофесійними та конкурентоспроможними кадрами»*, у якому відобразити:

Опис проблеми.

Від якості, професійності і надійності трудового потенціалу прямо залежать гарантоване енергозабезпечення України та сталий розвиток енергетичної галузі, що має прямий вплив на конкурентоспроможність та безпеку національної економіки. Така залежність особливо актуальна в умовах інтеграції України, її господарюючих суб'єктів у європейські та світові ринки.

Нинішній професійно-кваліфікаційний склад, рівень підготовки робітничих кадрів, спеціалістів та менеджменту підприємств переважно орієнтовані на технології, характерні для минулого століття, а тому потребують впровадження системи безперервного професійного перенавчання, істотного коригування у розрахунку на масштабне оновлення застарілого і небезпечного технологічного обладнання, необхідність освоєння нових професійних знань, передусім у сфері енергетичних технологій, управлінських рішень, логістики, енергозаощадження.

Система стимулювання праці залишається малоефективною через технологічну відсталість цілих секторів енергетики, низькі порівняно з європейськими країнами продуктивність праці, розміри заробітних плат.

З огляду на очікувані рішення щодо лібералізації візового режиму з країнами Євросоюзу, підприємства енергетики України уже в найближчі роки можуть зіткнутися з реальною проблемою вимивання та дефіциту найбільш кваліфікованих і конкурентоспроможних кадрів.

Вказані фактори у сукупності негативно вплинуть на спроможність підприємств енергетики створити сприятливий клімат для впровадження високотехнологічних інноваційних рішень та залучення масштабних інвестицій, конкурувати на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Мета.

1. Сформулювати у довгостроковій Енергетичній стратегії України зрозумілу і забезпечену реальними механізмами виконання систему використання праці на підприємствах і в компаніях галузі, освоєння європейських трудових стандартів гідної праці, збереження, зміцнення, ефективного використання та розширеного відтворення високопрофесійного трудового потенціалу.

2. Створити цілісну і ефективну модель підбору, підготовки, гнучкого професійного перенавчання кадрів робітників, фахівців, управлінців з високою продуктивністю праці, з творчим і відповідальним підходом до виконання трудових обов'язків у сукупності з системою матеріального стимулювання високопродуктивної та безпечної праці, соціального розвитку трудових колективів як факторів стійкого відтворення трудового потенціалу.

3. Забезпечити поступову адаптацію трудової практики (стандартів, режиму, безпеки, оплати праці тощо), робочих місць, соціального діалогу та соціальних норм в енергетичній галузі до права, норм і практики країн Європейського союзу, прогресивних норм міжнародного права і створення тим самим передумов для успішного втілення євроінтеграційних процесів.

Цільові індикатори.

Головними цільовими індикаторами у кадровій стратегії є:

- забезпечення модернізації підприємств і компаній галузі високопрофесійними кадрами за єдиними стандартами, готовими сприймати і реалізовувати прогресивні рішення, в обсягах, достатніх для забезпечення потреб енергетики, безпечного ведення робіт, а також формування ефективного резерву кадрів, запровадження реєстрів кваліфікованого персоналу як джерела кадрової стабілізації підприємств в періоди тимчасових економічних труднощів;
- розроблення і затвердження державних програм кадрового забезпечення реформ, переорієнтація системи професійної та вищої освіти на освоєння нових, прогресивних технологій у секторах енергетики;
- створення сучасної системи підбору, професійного навчання, регулярного перенавчання, підвищення кваліфікації, оновлення знань персоналу, яка дозволить вчасно реагувати на технологічні зміни, забезпечувати швидке впровадження інноваційних рішень та інвестиційних проектів. Підвищення кваліфікації упродовж трудової діяльності. Професійне зростання.
- досягнення позитивного впливу основних трудових стандартів та практики на економічну ефективність підприємств, технологічний розвиток, покращення інвестиційного клімату;
- прискорене виведення з експлуатації застарілого, небезпечного і неефективного технологічного обладнання, попередження ризиків виникнення великих аварій;
- модернізація робочих місць на основі впровадження сучасних і безпечних технологій, досягнення показників відповідності директивам Євросоюзу, конвенціям МОП та іншим актам міжнародного права в частині управління ризиками, попередження виробничого травматизму, професійних захворювань, підтримки і відновлення професійного здоров'я;

- спрямування соціального діалогу, колективно-договірного процесу на створення умов для гідної праці, поступальне наближення підприємств до стандартів і практики країн Євросоюзу у сфері зайнятості, заробітної плати, безпеки праці, соціального розвитку трудових колективів, корпоративної соціальної відповідальності, гарантування статутної автономії профспілок як представників працівників;
- синхронізація виконання Енергетичної стратегії України з Програмою Гідної праці Міжнародної організації праці для України на період 2016-2019 рр., Міністерською декларацією Економічної і Соціальної Ради ООН щодо забезпечення повної зайнятості та гідної праці 2006 року.

Очікувані результати.

1. Забезпечення конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості підприємств галузі за рахунок формування, використання, розширеного відтворення і безперервного навчання високопрофесійного персоналу, підвищення продуктивності його праці, трудових доходів, безпеки і якості життя працюючих.

2. Повна та ефективна зайнятість персоналу, збільшення кількості робочих місць з гідними умовами праці. Забезпечення на всіх підприємствах гідної праці у відповідності з конвенціями, рекомендаціями та програмами Міжнародної організації праці, директивами та регламентами Європейського союзу.

3. Забезпечення високого рівня охорони праці, створення безпечних і здорових умов праці, модернізація виробничого обладнання, машин, механізмів, приведення їх до вимог безпеки відповідно до нормативних актів України, норм міжнародного права та міжнародних стандартів, усунення шкідливих та небезпечних факторів на робочих місцях, зниження рівня виробничого травматизму і професійних захворювань.

4. Формування сучасної системи стимулювання продуктивної праці. Поетапне наближення стандартів у сфері праці та соціального розвитку (умов праці, професійного навчання та підвищення кваліфікації, безпеки та оплати праці, захисту здоров'я працівників, попередження ризиків на робочому місці) до стандартів і практики країн Європейського союзу відповідно до ст.424 Угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом.

5. Створення необхідних умов для соціально-культурного розвитку трудових колективів, відновлення і підтримки здоров'я, творчості та професійної працездатності працівників, розвитку соціальної інфраструктури. Реалізація корпоративної соціальної відповідальності.

6. Гарантування на практиці додержання принципів верховенства права, соціальної справедливості, поваги до демократичних прав людини та основоположних свобод у трудових відносинах, соціального діалогу (в т.ч. при вирішенні питань управління, реорганізації, приватизації підприємств,

справедливого розподілу результатів праці) застосування колективних договорів і угод як основних інструментів попередження чи розв'язання потенційних трудових конфліктів роботодавців з трудовими колективами галузі.

7. Зміцнення можливостей соціальних партнерів, стійкий та продуктивний соціальний діалог, як визнаний демократичний інститут балансу інтересів сторін. Гарантування колективних переговорів та профспілкового представництва на всіх рівнях взаємодії роботодавців з працівниками відповідно до Статуту, норм конвенцій МОП та законодавства України.

Правові та нормативні джерела:

Енергетична стратегія повинна спиратись на динаміку розвитку інтеграційних процесів, правові принципи та основні правила щодо регулювання відносин у сфері формування, використання та розвитку трудових ресурсів, сформульовані у законодавстві України, актах соціального діалогу, положеннях Угоди про Асоціацію України з Європейським союзом та Європейським Співтовариством з атомної енергії, директив і регламентів Євросоюзу, Статуту та конвенцій Міжнародної організації праці (Україна уже приєдналась до 62 конвенцій МОП), Європейської соціальної хартії, Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права, Загальної декларації прав людини, Конвенції Ради Європи про захист прав людини і основоположних свобод, інших актів міжнародного права, до яких приєдналась чи оголосила намір приєднатися Україна.